

ὑπερτίθεσθαι ἔξεστιν, ὥστε φόβον εἶναι κόρου.
λοιπὸν οὖν ἡμᾶς δεῖ τὰ μὲν ποιεῖν, τὰ δὲ μαλα-
κίζεσθαι, τὰ δὲ ἄδειν, τὰ δὲ αὐλεῖν, τὰ δὲ ὀρ-
χεῖσθαι, τὰ δὲ δειπνοποιεῖν, τὰ δὲ κοσμεῖν σοὶ
τὸν οἶκον, τὰς δὲ ὀπωσοῦν ἄλλως ταχὺ μαραι-
νομένας μεσολαβούσας χάριτας, ἵνα μᾶλλον ἐξ-
άπτωνται τοῖς διαστήμασιν εὐαλέστεραι αὐτῶν
αἱ ψυχαί, φοβουμένων μὴ ἄλλο πάλιν γένηται
τῆς ἐν τῷ παρόντι τύχης κώλυμα. ταῦτα δὲ πρὸς
μὲν ἑτέρους τάχα ἂν ἐδυνάμην, βασιλεῦ, πλάτ-
τεσθαι καὶ τεχνιτεύειν· πρὸς δὲ σέ, ὃς οὕτως
ἤδη ἔχεις ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐπιδεικνύναι με καὶ ἀγάλλ-
εσθαι πρὸς τὰς ἄλλας ἑταίρας ὅτι πασῶν ἐγὼ
πρωτεύω, μὰ τὰς φίλας Μούσας, οὐκ ἂν ὑπομεί-
ναιμι πλάττεσθαι· οὐχ οὕτως εἰμι λιθίνη. ὥστε
ἀφεῖσα πάντα καὶ τὴν ψυχὴν ἐμαυτῆς εἰς τὴν
σὴν ἀρέσκειαν ὀλίγον ἠγήσομαι δεδαπανῆσθαι.
Εὖ οἶδα γὰρ ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ Θηριπίδου
οἰκίᾳ, ἐν ἣ ἔμελλω σοὶ τὸ τῶν Ἀφροδισίων εὐτρε-
πίζειν δεῖπνον, ἔσται διαβόητος ἢ παρασκευή,
ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀθηναίων πόλει, νῆ τὴν
Ἀρτεμιν, καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ. καὶ μάλιστα
οἱ μισητοὶ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκῶσιν ἄνδρες
εἶναι οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἀλώπεκες, οὐ παύσονται ἐν
τοῖς Ταῦγέτοις ὄρεσι καὶ ταῖς ἐρημίαις ἑαυτῶν
διαβάλλοντες ἡμῶν τὰ δεῖπνα καὶ καταλυκουρ-
γίζοντες τῆς σῆς ἀνθρωποπαθείας. ἀλλ' οὗτοι